

Wireframe

Ik heb deze wireframe toegevoegd aan mijn ontwerpdocument omdat je dan goed kan zien hoe de gebruiker zich door de website kan bewegen.

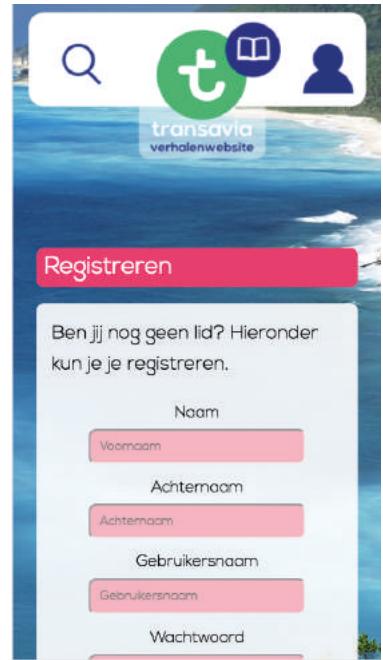
Home page

Login

Registreer

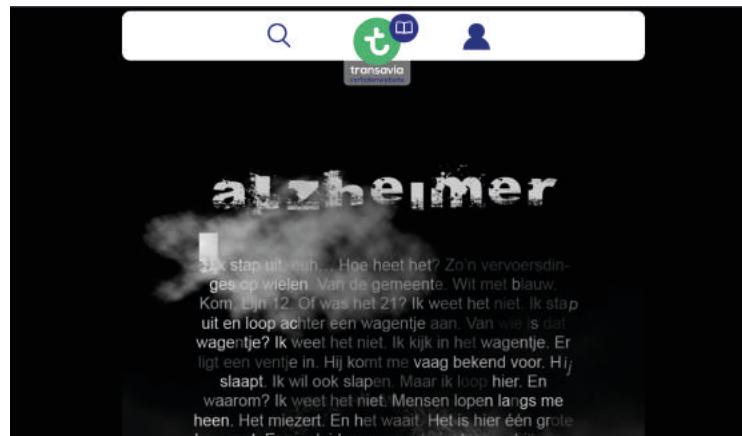

Verhalen page

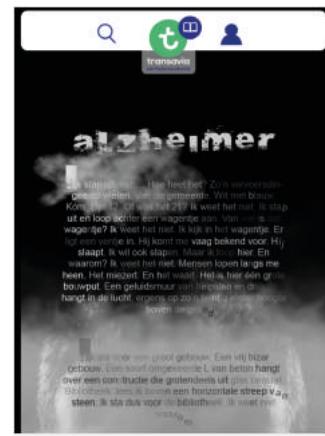
Verhalen pagina layout

Alle verhalen hebben dezelfde mediaqueries als het gaat om de layout van het verhaal. Bij een max-width van 35rem wordt er een andere layout versie van het verhaal getoond, die geschikt is voor kleine screen sizes.

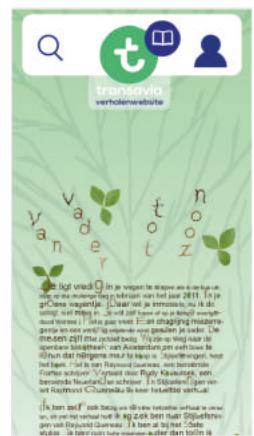
Verhalen pagina desktop

Tablet

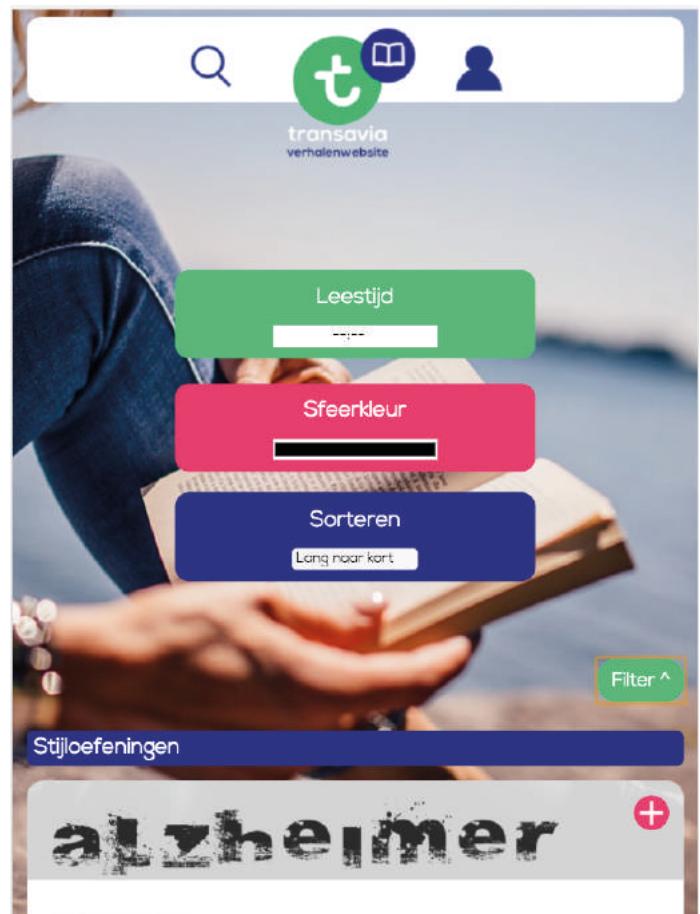
Mobile

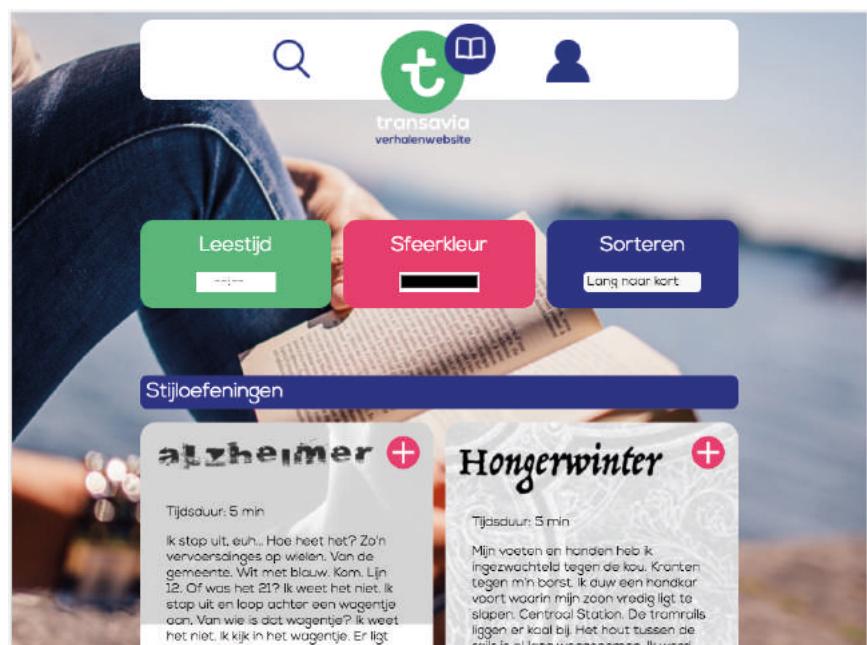
Iphone 6

Ipad portrait mode

Ipad landscape mode

Media queries: max-width: 55rem;

The screenshot displays a mobile application interface for a story website. At the top, there is a navigation bar with a magnifying glass icon, a green circular logo with a white 't' and a blue book icon, and a user profile icon. Below the navigation is the website's logo, "transavia verhalenwebsite".

The main area features three filter buttons: "Leestijd" (Reading time) with a slider, "Sfeerkleur" (Mood color) with a color picker, and "Sorteren" (Sort) with a dropdown menu set to "Lang naar kort" (Long to short). A "Filter ^" button is located in the bottom right corner of this section.

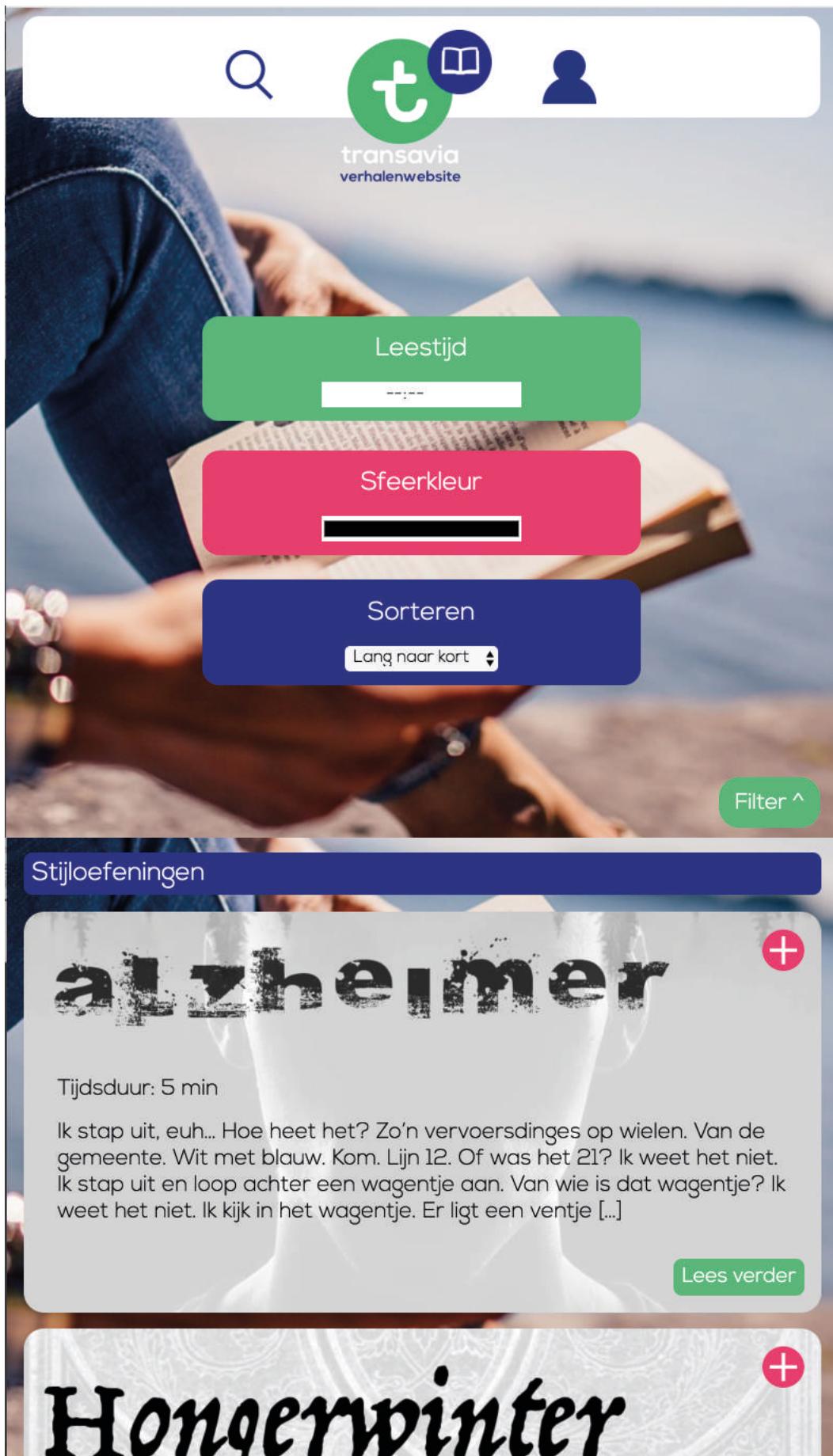
A header bar labeled "Stijloefeningen" is visible above a grid of story cards. The cards are displayed in two columns:

- alzheimer +**
Tijdsduur: 5 min
Ik stap uit, euh... Hoe heet het? Zo'n vervoersdinges op wielen. Van de gemeente. Wit met blauw. Kom. Lijn 12. Of was het 21? Ik weet het niet. Ik stap uit en loop achter een wagentje aan. Van wie is dat wagentje? Ik weet het niet. Ik kijk in het wagentje. Er ligt een ventje [...] [Lees verder](#)
- Hongerwinter +**
Tijdsduur: 5 min
Mijn voeten en handen heb ik ingezwachteld tegen de kou. Kranten tegen m'n borst. Ik duw een handkar voort waarin mijn zoon vredig ligt te slapen. Centraal Station. De tramrails liggen er kaal bij. Het hout tussen de rails is al lang weggenomen. Ik word geacht het IJ over te steken om in de dorpen [...] [Lees verder](#)

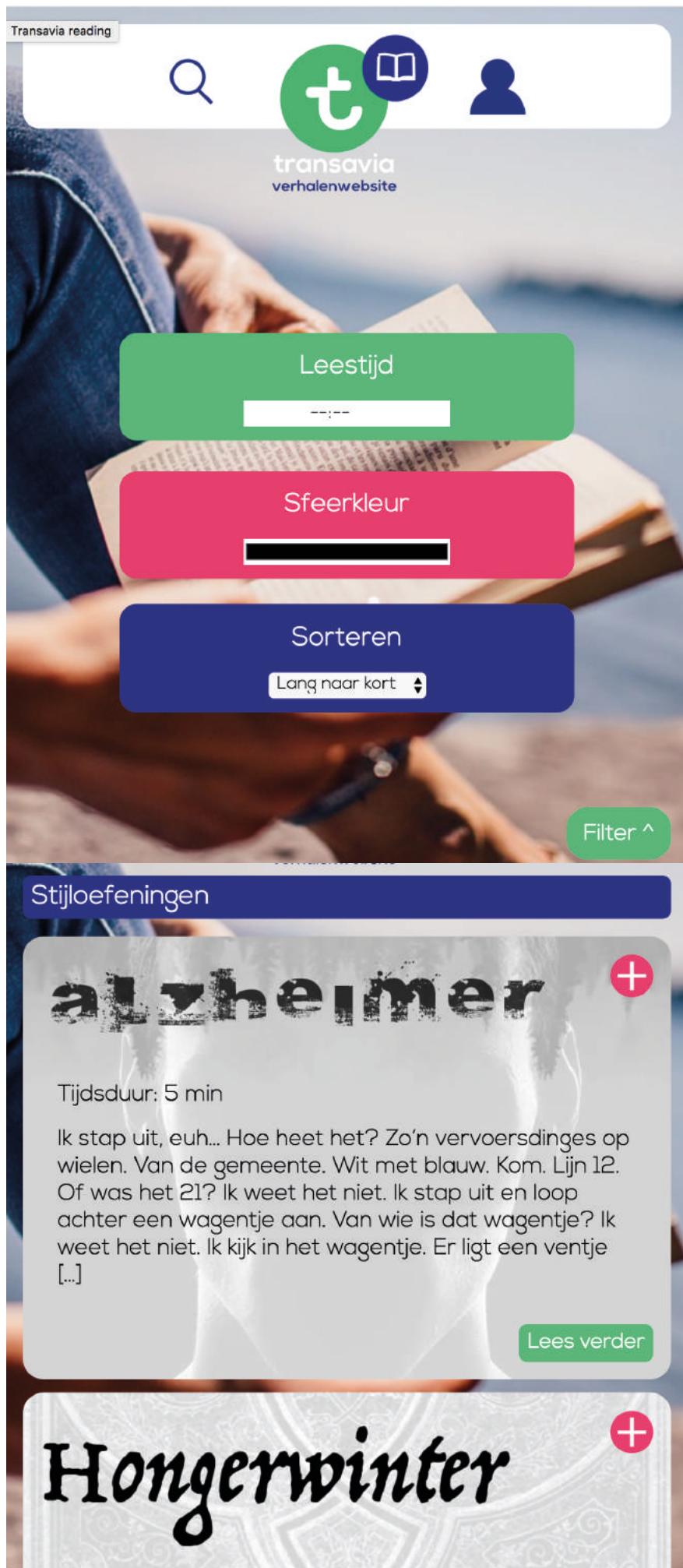
Below these cards are two more cards partially visible:

- Van vader tot zoon** +
Tijdsduur: 8 min
- Freudiaans** +
Tijdsduur: 4 min

Media queries: max-width: 50rem;

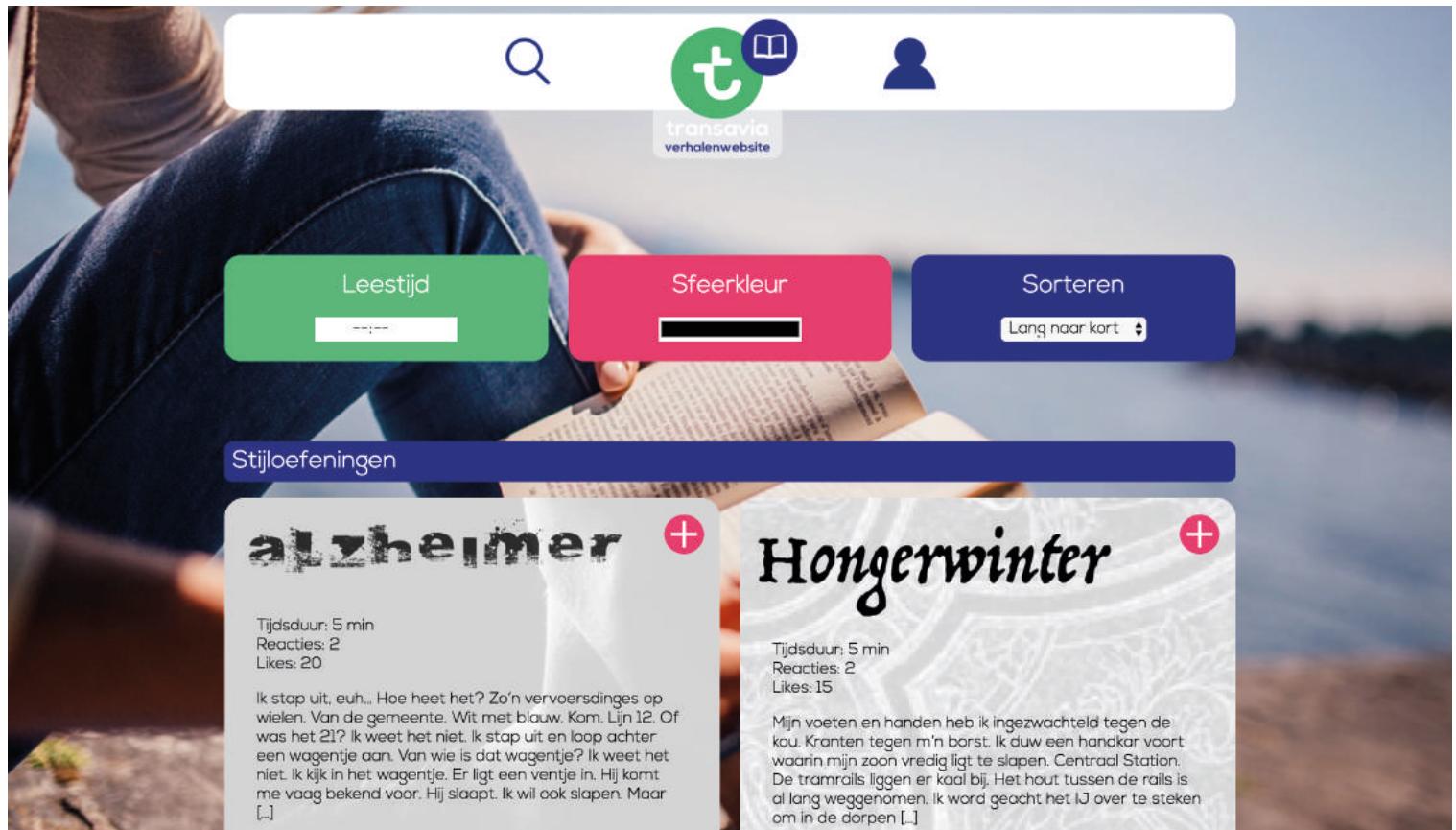

Media queries: max-width: 40rem;

Breakpoints

Desktop versie

alzheimer

Ik stap uit, euh... Hoe heet het? Zo'n vervoersdinges op wielen. Van de gemeente. Wit met blauw. Kom, Lijn 12. Of was het 21? Ik weet het niet. Ik stap uit en loop achter een wagentje aan. Van wie is dat wagentje? Ik weet het niet. Ik kijk in het wagentje. Er ligt een ventje in. Hij komt me vaag bekend voor. Hij slaapt. Ik wil ook slapen. Maar ik loop hier. En waarom? Ik weet het niet. Mensen lopen langs me heen. Het miezert. En het waait. Het is hier één grote bouwput. Een geluidsmuur van heipalen en drieboren hangt in de lucht, ergens op zo'n twintig meter hoogte boven de grond.

Ik sta voor een groot gebouw. Een vrij bizar gebouw. Een soort omgekeerde L van beton hangt over een constructie die grotendeels uit glas bestaat. 'Bibliotheek' lees ik boven een horizontale streep van steen. Ik sta dus voor de bibliotheek. Ik weet niet waarom.

Een vrouw excuseert zich. Ken ik haar? Ze heeft gitzwart haar. Krullen. Ze dansen de pierlala in de wind. Ik glimlach haar vriendelijk toe. Dat kun je maar het beste doen. Dan zit je altijd goed. In het Engels vraagt zij of dit het postkantoor is. Ik weet het niet. Is dit het postkantoor? Zou best kunnen. Ik kijk naar het gebouw. 'Bibliotheek' zie ik staan. 'Nee,' zeg ik haar. Ik wil zeggen dat dit de bibliotheek is, maar ik kom niet op het Duitse woord voor bibliotheek. Ze laat me een briefje zien. Ik zie twee straatnamen staan. Het zegt me niets. Ik haal bij wijze van excusus m'n oorschudders op. Ze kijkt achterom. Een hoe-heet-het rijdt weg. Ze glimlacht naar me en begint achter de hoe-heet-het aan te rennen.

Binnen sta ik voor de Q. Ik weet bij God niet waarom. Ik loop naar de computer. Ik moet iets intikken, maar ik weet niet wat. Ik loop naar een medewerker. Ik zeg dat ik iets zoek, maar niet weet wat ik zoek. Hij zegt dat ie me niet kan helpen als ik niet weet wat ik zoek. Ik verlaat het pand.

Op het Bos en Lommerplein sta ik in een babywinkel. Ik had een reden dat ik hier was. Ik wilde iets kopen, maar ik weet niet wat. Ik verlaat het pand met vijf rompertjes, drie truitjes, vier broekjes, bestek van Winnie de Poeh en hamertje tik. Ik stap in de bus Lijn 21 richting het station.

alzheimer

Ik stap uit, euh... Hoe heet het? Zo'n vervoersdinges op wielen. Van de gemeente. Wit met blauw. Kom, Lijn 12. Of was het 21? Ik weet het niet. Ik stap uit en loop achter een wagentje aan. Van wie is dat wagentje? Ik weet het niet. Ik kijk in het wagentje. Er ligt een ventje in. Hij komt me vaag bekend voor. Hij slaapt. Ik wil ook slapen. Maar ik loop hier. En waarom? Ik weet het niet. Mensen lopen langs me heen. Het miezert. En het waait.

Het is hier één grote bouwput. Een geluidsmuur van heipalen en drieboren hangt in de lucht, ergens op zo'n twintig meter hoogte boven de grond.

Ik sta voor een groot gebouw. Een vrij bizar gebouw. Een soort omgekeerde L van beton hangt over een constructie die grotendeels uit glas bestaat. 'Bibliotheek' lees ik boven een horizontale streep van steen. Ik sta dus voor de bibliotheek. Ik weet niet waarom.

Een vrouw excuseert zich. Ken ik haar? Ze heeft gitzwart haar. Krullen. Ze dansen de pierlala in de wind. Ik glimlach haar vriendelijk toe. Dat kun je maar het beste doen. Dan zit je altijd goed. In het Engels vraagt zij of dit het postkantoor is. Ik weet het niet. Is dit het postkantoor? Zou best kunnen. Ik kijk naar het gebouw. 'Bibliotheek' zie ik staan. 'Nee,' zeg ik haar. Ik wil zeggen dat dit de bibliotheek is, maar ik kom niet op het Duitse woord voor bibliotheek. Ze laat me een briefje zien. Ik zie twee straatnamen staan. Het zegt me niets. Ik haal bij wijze van excusus m'n schouders op. Ze kijkt achterom. Een hoe-heet-het rijdt weg. Ze glimlacht naar me en begint achter de hoe-heet-het te rennen.

Binnen sta ik voor de Q. Ik weet bij God niet waarom. Ik loop naar de computer. Ik moet iets intikken, maar ik weet niet wat. Ik loop naar een medewerker. Ik zeg dat ik iets zoek, maar niet weet wat ik zoek. Hij zegt dat ie me niet kan helpen als ik niet weet wat ik zoek. Ik verlaat het pand.

Op het Bos en Lommerplein sta ik in een babywinkel. Ik had een reden dat ik hier was. Ik wilde iets kopen, maar ik weet niet wat. Ik verlaat het pand met vijf rompertjes, drie truitjes, vier broekjes, bestek van Winnie de Poeh en hamertje tik. Ik stap in de bus. Lijn 21 richting het station.

Hongerwinter

Mijn voeten en handen heb ik ingezwachteld tegen de kou. Kranten tegen m'n borst. Ik duw een handkar voort waarin mijn zoon vredig ligt te slapen. Centraal Station. De tramrails liggen er kaal bij. Het hout tussen de rails is al lang weggenomen.

Ik word geacht het IJ over te steken om in de dorpen boven Amsterdam mijn gouden trouwring te ruilen tegen groenten en aardappelen. Daar in plaats daarvan ben ik op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau. Dat boek bestaat nog niet in de winter van 1945 (en al helemaal nog niet in de bewerking van Rudy Kousbroek), maar ik verga van de honger. Ik kan niet meer normaal denken. De wind snijdt door de kranten heen.

Op de nog niet bestaande trappen van wat later de bibliotheek zou worden houdt een vrouw mij staande. Haar zwarte haar piekt als verbrand helmgras op haar hoofd. Ze heeft ingevallen wangen, alsof ze continu heel hard op een sigaret zuigt. Ze gaat gekleed in lompen en vraagt me of dit het postkantoor is. Ze praat Engels, met een Frans accent. Zou ze joods zijn? Zou ze van het verzet zijn? Misschien wil ze het postkantoor overvallen. Weet ze wel wat voor gevaar ze loopt? De mof voelt dat hij aan de verliezende hand is en een kat in het nauw maakt rare sprongen. Ik wil haar graag helpen, maar ik durf niet. Ze kijkt achter zich. Een man fietst weg op een fiets zonder banden. Ze rent er achteraan.

In de denkbeeldige bibliotheek is het pikkedonker. Det een knijpkat schep ik licht. De bibliotheek staat grotendeels onder water. In mijn lichtbundel drijven boeken. Kasten liggen omver. Een duif vliegt op. Ik schrik en laat de knijpkat vallen. Wijn ogen wenden langzaam aan de duisternis. Bij de Q vind ik een aantal boeken van Queneau. Daar Stijloefeningen zit er niet bij. Ik kijk in de systeemkaartenbak. Stijloefeningen is wel degelijk aanwezig, zegt een kaartje. Ik waad door het water terug naar de Q.

Blijf staan!' zegt een stem. Ik draai me om en zie een man met een vlassig baardje een jachtgeweer op mij richten. 'Wat moet je,' zegt hij. 'Ik ben op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau.' antwoord ik. De man laat zijn jachtgeweer zakken en begint mee te zoeken. (Maar ook hij kan het boek niet vinden.) Hij raadt me aan het magazijn te proberen. Daar moet nog een exemplaar liggen. Het magazijn bevindt zich in de kelders, die staan helemaal onder water. Ik staak mijn zoektocht.

Uren later, even buiten de stad, op een mestvaalt waar tot voor kort de 18e eeuwse boerenhofstede Bosch en Lommer gelegen was, vind ik een paar babyschoentjes in redelijke staat.

Hongerwinter

Mijn voeten en handen heb ik ingezwachteld tegen de kou. Kranten tegen m'n borst. Ik duw een handkar voort waarin mijn zoon vredig ligt te slapen. Centraal Station. De tramrails liggen er kaal bij. Het hout tussen de rails is al lang weggenomen.

Ik word geacht het IJ over te steken om in de dorpen boven Amsterdam mijn gouden trouwring te ruilen tegen groenten en aardappelen. Daar in plaats daarvan ben ik op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau. Dat boek bestaat nog niet in de winter van 1945 (en al helemaal nog niet in de bewerking van Rudy Kousbroek), maar ik verga van de honger. Ik kan niet meer normaal denken. De wind snijdt door de kranten heen.

Op de nog niet bestaande trappen van wat later de bibliotheek zou worden houdt een vrouw mij staande. Haar zwarte haar piekt als verbrand helmgras op haar hoofd. Ze heeft ingevallen wangen, alsof ze continu heel hard op een sigaret zuigt. Ze gaat gekleed in lompen en vraagt me of dit het postkantoor is. Ze praat Engels, met een Frans accent. Zou ze joods zijn? Zou ze van het verzet zijn? Misschien wil ze het postkantoor overvallen. Weet ze wel wat voor gevaar ze loopt? De mof voelt dat hij aan de verliezende hand is en een kat in het nauw maakt rare sprongen. Ik wil haar graag helpen, maar ik durf niet. Ze kijkt achter zich. Een man fietst weg op een fiets zonder banden. Ze rent er achteraan.

In de denkbeeldige bibliotheek is het pikkedonker. Det een knijpkat schep ik licht. De bibliotheek staat grotendeels onder water. In mijn lichtbundel drijven boeken. Kasten liggen omver. Een duif vliegt op. Ik schrik en laat de knijpkat vallen. Wijn ogen wenden langzaam aan de duisternis. Bij de Q vind ik een aantal boeken van Queneau. Daar Stijloefeningen zit er niet bij. Ik kijk in de systeemkaartenbak. Stijloefeningen is wel degelijk aanwezig, zegt een kaartje. Ik waad door het water terug naar de Q.

Blijf staan!' zegt een stem. Ik draai me om en zie een man met een vlassig baardje een jachtgeweer op mij richten. 'Wat moet je,' zegt hij. 'Ik ben op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau.' antwoord ik. De man laat zijn jachtgeweer zakken en begint mee te zoeken. (Maar ook hij kan het boek niet vinden.) Hij raadt me aan het magazijn te proberen. Daar moet nog een exemplaar liggen. Het magazijn bevindt zich in de kelders, die staan helemaal onder water. Ik staak mijn zoektocht.

Uren later, even buiten de stad, op een mestvaalt waar tot voor kort de 18e eeuwse boerenhofstede Bosch en Lommer gelegen was, vind ik een paar babyschoentjes in redelijke staat.

Verhaal 3

Van vader tot zoon

Yan Vader t o n
a n d e r t o o z
t

Je ligt vredig in je wagen te slapen als ik de bus uitstap op die drukkerige dag in februarie van het jaar 2011. **I**n je grote wagen. **D**aar wil je inmiddels, nu ik dit schrijf, niet meer in. Je wilt zelf lopen of op je fietsje voortgaan. **H**et is guur weer. **E**n een chagrijnige mizererregentje en een venijnig snijdende wind geselen je vader. **D**e me-sen zijn mit zichzelf bezig. **W**ij zijn op weg naar de openbare bibliotheek van Amsterdam om een boek te lenen dat nergens meer te koop is. **S**tijloefhengen, heet het boek. **H**et is van Raymond Queneau, een beroemde Fransche schrijver. Vertaald door Rudy Kousbroek, een beroemde Nederlandse schrijver. **I**n Stijloefhengen vertelt Raymond Queneau 99 keer heelzelfde verhaal.

Ik ben zelf ook bezig om 99 keer hetzelfde verhaal te vertellen, en wel het verhaal hoe ik op zoek ben naar stijloefeningen van Ray-ond Queneau. Ik ben al bij het 55ste stukje. Je bent ruim twee maanden ouder dan ik en ben aan dit project begon. Dat betekent dat je iets ouder dan 19 maanden bent. Je kunt heel veel meer.

Zo kun je bijvoorbeeld in je eigen stoel klimmen. En sinds zaterdag kun je **aa-** zeggen. Hoevel jij eigenlijk 'a' zegt. En 'paap'. Maar we weten dat je **aap** bedoelt omdat je het allemaal maar zegt als je de **aap** in je handen hebt die **ván** je oma hebt gekregen. Je zegt ook nog 'to', wat auto betekent, 'ba' wat bal betekent en 'die' wat ik **wil** m'n spe**le**nje en wel nu' betekent. En je zegt 'tikkitikki' als je m'n grote teen prosteert te kietelen. Als ik je vraag om de televisie aan te zetten dan zet je de televisie aan. Als ik vraag of je de televisie uit wil zetten, dan zet je de televisie uit. Je vindt het **ok** om te stofzuigen, en als je erens een papierje vindt, dan doet je die in de prullenbak. Als je iets niet wilt eten, souw je het van je bord af of gooi je het op de grond. Je kunt zelf de glijbaan opklimmen en er afglijdien. Het lijkt alsof je geen gevda**re** kent. Ondanks wilde je zelfs staan van een glijbaan af, maar toen viel ie **op** de glibba

Erwijl ik naar een mogelijkheid zoek om je wagentje naar boven te duwen, spreekt een vrouw mij aan. Ze is niet van hier. Ze spreekt Engels. Met een Frans accent. Ze heeft zeer donker haar, dat in weelderige krullen over haar schouders valt. Ze vraagt me of dit het postkantoor is. Dit is het postkantoor niet, dit is de bibliotheek. Maar er stond hier wel ooit een postkantoor. Dat was voordat Amsterdam op de schop ging. In de jaren voordat jij geboren werd, kreeg de stad waarin je woont het op de h>ezen. Alles moest anders. De grote mus>a moesten verwoed en er zou een metroverbinding tussen Amsterdam Noord en Amsterdam Zuid komen. Die zogenaamde Noord-Zuidlijn zou eigenlijk dit jaar klaar moeten zijn en dan 1.46 miljard euro hebben gekost. De verwachting nu is dat de Noord-Zuidlijn in 2017 klaar is en dan 3,1 miljard heeft gekost. Als jij acht jaar oud bent, kunnen we dus voor het eerst met de Metro van Noord naar Zuid. De kabs is overigens vrij aanzienlijk dat de Noord-Zuidlijn nog steeds niet klaar is, en nog veel meer gaat kosten. Maar dat is dan... en nu is nu...

En nu je vader met die vrouw voor de Openbare Bibliotheek staat te praten, is Amsterdam in de buurt van het Centraal Station één grote, modderige bouwput. De vrouw laat mij een briefje zien waarop twee adressen staan. Erwijz ze het briefje laat zien, kijkt ze naar achteren, waar een grijze auto van het merk Renault achteruitrijdend van ons wegrijdt. Ik zeg tegen de vrouw dat ze naar de Raadhuisstraat moet gaan, daar vind je nog wel een postkantoor. Ze glimlacht zenuwachtig en rent dan weg richting de Renault.

Op de tweede verdieping zoek ik bij de Q van Queneau naart Stijloefeningen. Ik vind niks. Jij ligt nog steeds lekker te slapen. K zoek in de buurt van de Q, want je weet immers nooit... En vervolgens zoek ik in de computer naar het boek. De computer zegt dat het boek gewoon aanwezig is. Ga naar een medewerker en vraag hem of hij met mee moet wil zoeken. De medewerker zoekt mee, maar ook met zijn hulp vind ik het boek niet. De medewerker raadt me aan om een mailtje naar het magazijn te sturen. Daar komen de boeken binnen die teruggebracht zijn. Kans is groot dat het boek al wel geregistreerd staat als teruggebracht, maar nog niet op de juiste plek ligt. K stuur een mail naar het magazijn en krijg een KWarter later een mail terug dat het boek gewoon op de tweede verdieping van de Q van Queneau moet staan.

 Op dat soort momenten moet je verlies aanvaarden. Niet te lang bij stilstaan. Je kunt nog wel een keer bij de Q gaan kijken. Je kunt bij alle letters gaan kijken, maar de kans dat je het boek vindt is zoveel kleiner dan de frustratie wanneer je blijft zoeken naar iets wat je niet kunt vinden, omdat je het beter niet kan denken. Soms moet je toe-eigen dat is verloren is.

Kan doen. **G**oeds moet je toegeven dat je verslagen bent.

Op het Bos en Lommerplein, Vlak bij ons huis, koop ik babyschoentjes voor je. **D**e zoen schijnt in **M**iddelburen, jij bent wakker. **N**u ik dit schrijf, twee maanden later, draag je de schoentjes al niet meer. **I**n hebt andere schoentjes, die nog net te groot zijn, maar die je mooier vindt. **E**n krijgt er trouwens een broertje of zusje bij. **B**enieuwd wat je daar van vindt? **H**et gaat allemaal behalve snel. **S**o hoor dat je nog heel lang zo ouelukkig blijft als je nu bent.

je liegt **redig** **9** in je wagen te slapen als ik de bus
uitstap op die drukke dag in februari van het jaar **2011**. **in**
je **gr****oene** **wagentje**. (**Daar** wil je immiddels, nu ik dit
schrift, niet meer in.) **Wij** zelt lopen of op fiets^e
voortgeduwen Worden.) **H**et is **u**weer **E**n charginig
mizerregentje en een venig^h snijende wind geslepen
je vader. **D**ie **m**ens zijn **M**et zichzelf bezig. **W**ij zijn op Weg
naar de openbare bibliotheek van Amsterdam om een
boek te lenen dat **N**ergens meer te koop is.
Stijl^henringen, heet het boek. **H**et is van Raymond
Queneau, een beroemde Fransche schrijver vertaald door
Rudy Kousingsiek, een beroemde Nederlandse schrijver.
In Stijl^henringen (gen verteld Raymond Queneau's keer
hetzelfde verhaal).

Ik ben zelf ook bezig om 99 keer hetzelfde verhaal te vertellen, en wel het verhaal hoe ik op zekken ben naar Stijloeferingen van Ray-ond Quenepau. Ik ben al bij het 55ste stukje. Je bent ruim twee maanden ouder dan toen ik aan dit project begon. Dat betekent dat je iets ouder dan 19 maanden bent. Je kunt heel veel meer.

Zou kun je bijvoorbeeld in je eigen stiel klimmen. En sinds zaterdag kun je app zeggen. Hoeveel jij ogenk' aa zegt. **Ot paap.** Maar we weten dat je app moet omdat je het alleen maar zegt als je de app in je handen hebt die je van je oma hebt gekregen. **Zeg ook nog 'ot'** wat automatisch 'wat val betekent en die' wil ik v.v. in mijn speech en wel te bedenken dat je zeg 'ot' alsje m'n vader niet meer leeft of wie dan ook. Ik vraag op de televisie of je zetten dan zet je de televisie uit. Ik vraag of de televisie uit wil zetten, da- zet je de televisie uit. Je vindt het leuk om te strafzitten, als je er iets een papierjet vindt, dan doe je die in de puullenbak. **Aha** iets niet wiet etten, soual je het van je bord af of goed je het op de grond. **Kant zeelf de glibbaan opklommen en er afgrifden.** Het lijkt alsof je geen gevdaar klaant. Olangs wilde je zelfs staand van een glibbaan af, maar toen viel je. **Op de olibaan.**

Terwijl ik naar een mogelijkheid zoek om je weg te hantje naar boven te duwen, spreekt een vrouw mij aan. Ze is niet van hier. Ze spreekt Engels met een Frans accent. Ze heeft zeer donker haar, dat in weelderige krullen over haar schouders valt. Ze vraagt me of dit het postkantoor is. Dit is het postkantoor niet, dit is de bibliotheek. Maar er stand hier wel Ooit een postkantoor. Dat was voordat Amsterdorp op de schop ging. In de jaren vooraf aan mijn geboorte werd, kreng de stad waarin je woont het op de hopen. Alles moet anders. De grote musea moesten verhuizen en daar was een metroverbinding tussen Amsterdam Noord en Amsterdam Zuid komen. Die zogenaamde Noord-Zuidlijn zou eigenlijk dit jaar klaar moeten zijn en dan 1,46 miljard euro hebben gekost. De verwachting nu is dat de Noord-Zuidlijn in 2017 gereed is en dat 3,1 miljard euro gekost. Als ik jij daar jaren ouder bent, kunnen we dus voor het eerst met de Metro van Noord naar Zuid. De kans is overigens vrij aanzienlijk dat de Noord-Zuidlijn dan nog steeds niet klaar is, en nog veel meer gaan kosten. Maar dat is dan weer een ander verhaal.

E
En nu je vader met die vro^{uw} voor de
Openbare Bibliotheek staat te praten, is Amsterdam in
de buurt van het Centraal Station één grote, moedige
bouwput. De vrouw laat mij een briefje zien waarop twee
adressen staan. En wij zijn de briefje lazen, kijk ze
niet achterna, waar een grijze auto weg het merk
Renault achteruitrijdt uit ons wege! K zeg tegen
de vrouw dat ze naar de Raadhuisstraat moet gaan, daar vindt
je nog w^{ij} een postkantoor. Zie glimlach. Zenuwachtig en
dan een flitsing de Renault.

Op de tweede verdieping zoek ik bij de Q van Queneau naar Stijloefjes. Ik vind niks. **J**ij ligt nog steeds lekker te slapen. **S**e zoek in de buurt van de Q, want je weet immers nooit... **E**n volgens zoek ik de computer na het boek. De computer zegt dat het boek gewoon aanwezig is. **G**a maar naar een medewerker en vraag hem of hij me mee wil zoeken. **D**e medewerker zoekt mee, maar ook met **Z**i in hulp vind ik het boek niet. **D**e medewerker raadt me aan om een mailtje naar het magazijn te sturen. **D**aar komen de boeken in en die teruggebracht zijn. **D**e kans is groot dat het boek al wel geregistreerd staat als teruggebracht, maar nog niet op de juiste plek ligt. **S**teek een mail naar het magazijn en kijk **K**ort daarop weer een mail terug dat het boek gewoon op de tweede verdieping van de Q van Queneau moet staan.

 op dat soort momenten moet je je verlies aanvaarden. Niet te lang bij stil staan. Je kunt nog wel een keer bij de Q gaan kijken. Je kunt bij alle letters gaan ki|ken, maar de kans dat je het boek vindt is zoveel kleiner en dan de frustratie wanneer je blijft zoeken naar iets wat je niet vindt, dat je het beter niet kan doen. **Soms** moet je even stoppen en terugkijken.

Op het Bos en Lommelplein, Vlaak bij ons huis, koop ik babyschoentjes voor je. De zon schijnt in Middels, jij bent wakker. Nu ik dit schijnt, twee maanden later draag je die schoentjes al niet meer... Je hebt andere schoentjes die nog net te groot zijn, maar die je moeder vindt. Je krijgt er trouwens een broertje of zusje bij. En overigens wat je daar van vindt? 't Geen allenfaal behalvekking, sn? 't Hoop dat je